

เมื่อมนุษยโลกกำลังใกล้จะถึงจุดดับสูญ!

ว.พ. ลาดริก

รอบที่ซึ่งเกิดจากทางเดิน อันเป็นธรรมชาติของมนุษยโลก แท้ที่
ปรากฏอยู่บนพื้นดินนั้น แท้จริงแล้วก็คือ สัญญาณ ซึ่งมุ่งบอกถึง
ความรัก อันมีเป็นธรรมชาติอยู่ภายในกระแสน้ำ จิตวิญญาณมนุษย
ที่มอบให้ไว้กับ พินิติน เป็นสัจธรรม เพื่อความยั่งยืนในการดำรง
อยู่ต่อไป ของมนุษยเอง

เช่นเดียวกับ รอยจูบ ซึ่งเกิดจากใจ ที่ฝังลึกลงในหัวใจ ระหว่าง
มนุษย์ด้วยกันเอง หากเกิดจาก วิญญาณ ที่ให้ ความรัก พินิติน ร่วม
กัน ย่อมมุ่งบอกถึง สายสัมพันธ์ อันเกิดจาก การใช้คุณธรรม และ
จิต ระหว่างทั้งสองฝ่าย กระทั่งได้ชื่อว่า คือความรักอันบริสุทธิ์
สะอาด ย่อมช่วยให้เกิดสันติสุขในการอยู่ร่วมกัน บนพื้น
ฐานธรรมชาติ ทั้งจากรากฐานตนเอง ร่วมกับธรรมชาติของสิ่งอื่น

เมื่อใด พบความจริงว่า วิญญาณความรัก พินิติน อันก่อ
เป็นธรรมชาติที่อยู่ภายใน วิญญาณมนุษย กำลังจะ สูญสิ้น ไป
ทราบนั้น ใตยสัญชาตญาณอันเป็นธรรมชาติ ของส่วน
ที่ยังเหลืออยู่ ย่อมบอกได้ว่า มนุษยโลก กำลังจะ ถึง
จุดดับสูญ ไม่ในที่สุด

"ขอเพียงเห็นสัญญาณที่มุ่งบอก ถึงการทำลายล้างจากมนุษย"

หันตัวแต่ฉันมีใจทสพมรอล จากสิ่งที่มีมนุษย์มีระติชรูคือคิดค้นขึ้น
มา เพื่อใช้สนองความสะทกสลายในกรณีใช้เดินทางไปไหนมาไหน ซึ่ง
ปรกฏอยู่ที่พื้นดิน มันก็เริ่มระทอหนี้นั้นเห็นความจริงได้ว่า จิต
วิญญาณมนุษย์อันควรหยั่งรากความรักลงสู่พื้นดินอย่างลึกซึ้ง
เช่นแต่ก่อน คงจะเริ่มสูญสิ้นไม่ทีละน้อย

เช่นเดียวกับกัน แม้มนุษย์จะสัมผัสกันและกันด้วยรอบอุบจาก
ความรัก หากทั้งคู่ขาดจิตวิญญาณ ซึ่งฝังรากลงสู่พื้นดินอย่าง
ลึกซึ้ง การแสดงออกก็คงจะเกิดจากอารมณ์เพียงชั่วครู่ แล้วก็
ผ่านพ้นไปอย่างไร้ความหมายใด ๆ ทั้งสิ้น

แม้ผลจากการจัดการศึกษา ซึ่งซ่อนนัย ๆ ระทอหนี้นั้นรู้ลึกได้ว่า
ยิ่งเรียนสูงขึ้นไป รากฐานจิตวิจิตรก็ยิ่งห่างจากความรัก ซึ่งควรจะ
ต่อพื้นดิน หากแปรสภาพไปเป็นความรู้ลึกหรือเลียดมากขึ้น

ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากจิตวิญญาณความเป็นคน ซึ่งควรเริ่มต้น
จากกรณีความรักธรรมดาที่มีอยู่ในหัวใจตัวเอง อันมีเหตุผล
สานถึงความรักธรรมดาของสัตว์อื่นสิ่งอื่น ถูกกระแสรักที่พล
การอุปถัมภ์ภายใต้ในระบบการจัดการ ทำลายลึกซึ้งมากขึ้น

ทบทวนดังกล่าวก่อน ทำให้มนุษย์จำต้องสูญสิ้นจิตวิญญาณ อันควร
ทำหน้าที่ปกครองคุ้มครองในในความอบอุ่นแก่เพื่อนมนุษย์ เริ่ม
จากผู้ซึ่งมีรากฐานความรักธรรมดาที่ใกล้ติดกับตน หากส่ง
ผลทำลายสรรพชีวิตและสิ่งทั้งนสาบ ซึ่งร่วมทำหน้าที่เสริม
ฐานชีวิตนี้กับตน

มนุษย์จึงจำต้องตกอยู่ในสภาพ ทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง
โดยไม่มีอาคนยุตยั้งไว้ จนถึงที่สุด กระแสซึ่งเริ่มต้นสร้าง
ไว้ย่อมวนกลับมาทำลายตัวเอง ดังเช่นที่คนแต่ก่อน
เคยกล่าวไว้ให้คิดไว้ว่า "ขี้วางกูไม่พ้นคอตัวเอง"

อนึ่ง ในเมื่อสังขรณ์ของวิถีการเปลี่ยนแปลง มีที่สทงนุมน
จนเป็นวิญญูจักร มาถึงช่วงนี้ การที่มนุษย์มีความคิดง อยากได้

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้า ธรรมชาติจึงกำหนดวิถีชีวิตเปลี่ยนแปลง
ใหม่ให้มีทิศทางนอกกลับมากำลางมนุษย์เอง อย่างไม่มีอาจ
หลีกเลี่ยงพ้น

จนกระทั่งมาถึงช่วงนี้ มุคคณผู้เฒ่าคนหาความจริง บ่ยอม
พมได้เองว่า มนุษยโลก กำลังไปถึจุดถึงจุดดับสูญ ยิ่งใน
ทุกขณะ

อหึ่ง สภพอันเป็นผลจากทะเลเปลี่ยนดังกล่าว จะพบ
คตมาจริงได้จากวิถีชีวิตคนและสังคมเรธาอื่นของโลก ซึ่งครั้ง
หนึ่งในอดีต เคยอุดมสมบูรณ์ด้วยสรรพชีวิตและสิ่งทั้งนดาบ
อันเป็นคตมาต่อมารของมนุษยโลก

แล้วจึงขยายขอบข่าย นอกกลับมากำลางเรธาอื่นของโลก
อันเป็นต้นเหตุสำคัญ จนกระทั่งในที่สุด บ่ยอมไม่มีชีวิต
ใดหลงเหลือใหน้มีงเกิดประลัยอันแก่ใคร หรือคนกลุ่มไหน
อีกต่อไปได้

คงเหลืออยู่แต่สังคม ซึ่งมีเพียง "ความว่างเปล่า"
ใหน้เม้นท์มีระเจกซ์ชัด ซึ่งในที่สุด คงไม่มีผล สหอง ๓๐๖
ใหน้เม้นท์เปลี่ยน แก่ใครอีกต่อไป

มนุษยโลก คือชีวิตที่วิวัฒนาการมาถึงจุดสุด ๆ แล้ว
จากทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อมนุษยโลกทำลายล้างกันเองได้
คงถอ แล้วจะมีอะไรเหลืออยู่ใหน้โลกนี้อีกต่อไป ?

ของเขินสุฯ ๗ เด็ด
ทุกชีวิตอันเม้นท์รักของคุณ

อนุสรณ์สังคม
๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ .